

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714010110
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714010110.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému H. F. stíhaného pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu v Skalici pod sp. zn. 4T/79/2014 zo dňa 9.11.2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného H. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Skalici pod sp. zn. 4T/79/2014 zo dňa 9.11.2015 tento (okresný súd) rozhodol podľa § 79 ods. 3 Tr. por. sa žiadosť obž. H. F., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom C., R. č. XXX, toho času vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 19.10.2015 zamietá, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa písomný sľub obž. H. F. neprijíma a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa väzba obž. H. F. nenahrádza dohľadom probačného a mediáčného úradníka.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že aj v aktuálnom štádiu trestného konania realizovaného proti obžalovanému v jeho prípade pretrvávajú ustálené a (preventívne dôvody väzby) uvedené v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Tento (preventívny dôvod väzby) je konkretizovaný jednak samotným (realizovaným trestným konaním) vedeným proti obžalovanému H. F.. Z doposiaľ nazhromaždeného a súčasne vykonaného dôkazného materiálu podľa dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom uznesení je zrejmé, že trestné konanie prebieha voči obžalovanému nie na nedôvodnom základe.

Súčasne konajúci (prvostupňový súd) poukázal na osobu obžalovaného H. F. v minulosti opakovane súdne trestného (doteraz 10 záznamov v registri trestov) pre rôznu aj majetkovú trestnú činnosť.

Z okolností viažucich sa k aktuálne šetrnej trestnej veci je zrejmé, že aj tejto sa mal dopustiť zo zisťného motívu o čom svedčí tá skutočnosť, že na jednej strane síce poberá invalidný dôchodok vo výške 400,- Eur a bol vlastníkom nehnuteľností na základe osvedčenia o dedičstve z roku 2006 na strane druhej sa mal dopustiť inkriminovanej trestnej činnosti evidentne s úmyslom vylepšiť si i svoju materiálnu situáciu. Samotná početnosť skutkov majúcich sa spáchať samotným obžalovaným nasvedčuje, že nešlo v jeho prípade len o jednorazové vybočenie z rámca bežného spôsobu života. Opakovane obžalovaný v rámci podanej žiadosti namieta právnu kvalifikáciu posúdenia jeho konania, ktorú považuje za nesprávnu.

V tomto smere konajúci (prvostupňový súd) okomentoval námietky obžalovaného skutočnosťami nachádzajúcimi sa v predchádzajúcom (uznesení tunajšieho súdu - krajského súdu), ktorý sa vyjadril v tom smere, že posudzovanie skutočnej miery zavinenia s prisúdením náležitej právnej kvalifikácie posúdenia páchatela prináleží (prvostupňovému súdu) v rámci rozhodovania vo veci samej.

Zisťujúc okolnosti viažuce sa k samotnej (šetrenej trestnej veci) spolu so skutočnosťami majúcimi svoj základ v samotnom profile osoby obžalovaného H. F. súd prvého stupňa v jeho prípade opakovane

ponúknutý písomný sľub majúci nahradiť u neho väzbu neprijal. Rovnako tak v jeho prípade nenahradil pretrvávajúce (preventívne dôvody väzby) dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Takéto (väzbu nahradzujúce opatrenia) nepovažuje za dostatočné. V prípade ich prijatia by zrejme došlo k zmareniu dosiahnutého účelu trestného konania realizovaného práve prostredníctvom obmedzenia osobnej slobody vo väzbe.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť obžalovaný H. F. bezprostredne po vyhlásení uznesenia, pričom podanú sťažnosť aj písomne odôvodnil.

Poukázal na skutočnosť, že samotnú žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu si podal z dôvodu jeho zhoršeného zdravotného stavu, nakoľko je invalidný dôchodca. Má za to, že v jeho trestnej veci realizovaná väzba proti nemu nespĺňa legitímny účel a súčasne je neadekvátne predlžovaná.

Tiež namieťa, že odôvodnenia okresného súdu konajúceho o jeho žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu, resp. krajského súdu v prípade jeho podaných sťažností nie sú riadnym spôsobom odôvodnené.

Keďže doteraz konajúce (prvostupňový, resp. odvolací súd) v jeho prípade nenahradili u neho väzbu inštitútmi alternatívnymi v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. nepostupovali v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR prikazujúcou súdom zaoberať sa možnosťou nahradenia väzby takýmito (väzbu nahradzujúcimi opatreniami).

V tomto kontexte poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR pod č. I. ÚS 239/4, II. ÚS 60/08 práve k možnostiam nahradenia väzby.

V konečnom dôsledku sa domáha svojou sťažnosťou prepustenia z väzby na slobodu.

Na podklade podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (sťažnosti obžalovaného) odvolací súd postupoval podľa § 192 ods. 1 Tr. por. tým, že preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosti obžalovaného H. F. nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd opakovane preskúmavajúc trestnú vec realizovanú na Okresnom súde Skalica proti obžalovanému H. F. v kontexte jeho väzobného stíhania dospel k záveru, že pôvodne ustálené preventívne dôvody väzby uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v jeho prípade pretrvávajú aj v aktuálnom štádiu trestného konania. Tieto (preventívne dôvody väzby) sú objektivizované skutočnosťami, na ktoré poukázal okresný súd v napadnutom uznesení. Sú nimi jednak materiálny atribút v podobe realizovaného trestného konania proti obžalovanému. Toto (trestné konanie) vzhľadom na nazhromaždený dôkazný materiál sa vedie zjavne nie na nedôvodnom základe.

Z hľadiska oboznámených referencií viazucich sa k samotnej osobe obžalovaného je rovnako zrejmé, že tento v minulosti sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho aj majetkového charakteru. Nasvedčuje o tom desať záznamov v registri trestov. Je teda zrejmé, že má zjavné sklony k páchaniu trestnej činnosti. Navyiac aktuálne (šetrenej trestnej činnosti) sa mal dopustiť zjavne zo zisťného motívu o čom nasvedčuje tiež prvostupňovým súdom okomentovaná skutočnosť, že síce bol poberateľom invalidného dôchodku a súčasne je vlastníkom nehnuteľností, na strane druhej sa mal dopustiť rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti zjavne s úmyslom získať finančný profit.

Tieto okolnosti v súhrne podľa názoru odvolacieho súdu objektivizujú ponechanie obžalovaného vo väzbe z pôvodne ustálených (preventívnych dôvodov). Týmto je daný aj legitímny dôvod na príslušné rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu v Skalici pod sp. zn. 4T/79/2014 zo dňa 9.11.2015.

Vo väzbe na skutočnosť nenahradenia preventívnych dôvodov väzby ponúknutým písomným sľubom, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným tunajší odvolací súd v súlade s odôvodnením nachádzajúcim sa v predchádzajúcom uznesení konštatuje, že okolnosti prípadu v kontexte rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti majúcej sa spáchať samotným obžalovaným spolu s jeho osobnosťou neumožňujú v jeho prípade nahradiť príslušné (preventívne dôvody väzby) inštitútmi alternatívnymi v podobe ponúknutého písomného sľubu, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným, keďže takéto (väzbu nahradzujúce opatrenia v jeho prípade by zrejme znamenali vážne riziko zmarenia účelu trestného konania realizovaného práve prostredníctvom obmedzenia osobnej slobody páchatela vo väzbe.

Skutočnosť, že sa takýmito (možnosťami nahradiť väzbu obžalovaného inštitútmi alternatívnymi) zaoberal súd prvostupňový je zrejماً zo samotných dôvodov prvostupňového, resp. odvolacieho súdu. Bolo v tomto kontexte postupované aj v zmysle ustálenej súdnej praxe vyplývajúcej priamo z rozhodnutia všeobecných súdov, resp. Ústavného súdu SR, ktorý v opakovaných svojich rozhodnutiach deklaroval potrebu skúmania nahradenia väzby v konkrétnej trestnej veci vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela inštitútmi alternatívnymi.

Zo samotných (rozhodnutí aj ústavného súdu) nevyplýva obligatórna povinnosť nahradzovať väzbu inštitútmi alternatívnymi v prípade, kto kde k tomu nie sú splnené príslušné (zákonné podmienky). Keďže v konkrétnej veci takúto možnosť odvolací súd vzhľadom už na okomentované skutočnosti nezistil rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia. V závere tunajší odvolací súd pripomína okresnému súdu, že vzhľadom na to, že sa jedná o vec väzobnú, je potrebné jej venovať náležitú pozornosť a to s poukazom na § 2 ods. 6 Tr. por. podľa ktorého zákonného ustanovenia väzobné veci sú povinné vybavovať súdy urýchlene a prednostne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.